

УДК 347.97

DOI <https://doi.org/10.32850/2414-4207.2019.11-1.09>

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНО-СЕРВІСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЮ ПОДАТКОВОЮ СЛУЖБОЮ УКРАЇНИ: ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ

Крилов Денис Валерійович,
доктор економічних наук, докторант
(Науково-дослідний інститут
публічного права,
м. Київ, Україна)

У статті проаналізовано наукові позиції вчених щодо розуміння правових категорій «завдання» та «функції» державного регулювання публічно-сервісної діяльності органу публічної адміністрації. Виокремлено основні види й особливості функцій державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою України. Аналіз нормативно-правових актів дозволив виокремити основні завдання державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою. З'ясовано, що серед основних видів класифікації функцій управлінської діяльності найбільш поширений їх розподіл залежно від спрямованості на внутрішньо орієнтовані і зовнішньо орієнтовані, залежно від управлінської мети і завдань, що мають бути вирішені. Визначено, що під функціями державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою України варто розуміти цілеспрямований вплив державних інституцій на вирішення завдань щодо реалізації державної податкової політики, вони мають зовнішній, публічно-владний і організуючий характер, а також певний правовий інструментарій реалізації. Наголошено, що правоохоронна функція Державної податкової служби України спрямована на та виявлення порушень законодавства у сфері виробництва й обігу спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів та пального та запобігання таким; проведення роботи щодо боротьби з незаконним виробництвом, переміщенням, обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів і пального тощо. Зроблено висновок, що одним із напрямів становлення Державної податкової служби України має бути побудова нового органу публічно-сервісного спрямування, тобто відповідний перехід від реалізації наглядово-каральної функції даного органу до обслуговуючої. Дослідження завдань і функцій державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою України засвідчує намагання державних інституцій щодо відновлення довіри суспільства до Державної податкової служби, підвищення ефективності її роботи та зниження адміністративного тиску на платників податків з її боку.

Ключові слова: Державна податкова служба, органи публічної адміністрації, завдання, функції, державне регулювання, публічно-сервісна діяльність.

**STATE REGULATION ON THE PUBLIC-SERVICE ACTIVITIES
OF THE STATE TAX OFFICE OF UKRAINE:
TASKS AND FUNCTIONS**

Krylov Denys Valeriiovych,
Doctor of Economic Sciences,
Doctoral Candidate
(Scientific Institute of Public Law,
Kyiv, Ukraine)

The article analyzes the scientific positions of scientists in understanding the legal categories of “task” and “function” of state regulation of public service activity of a public administration body. The main types and peculiarities of the functions of state regulation concerning the performance of public service activity by the State Tax Service of Ukraine are distinguished. The analysis of normative legal acts made it possible to distinguish the main tasks of state regulation regarding the performance of public service activities by the State Tax Service. It is found that among the main types of classification of functions of management activities, the most common are their distribution depending on the focus on internally-oriented and externally-oriented, depending on the managerial goal and tasks to be solved. It has been determined that the functions of state regulation regarding the implementation of public service activity by the State Tax Service of Ukraine should be understood as the purposeful influence of state institutions, on the decision of tasks on the implementation of the state tax policy, and have an external, public-power and organizational character, as well as certain legal instruments. It is emphasized that the law enforcement function of the State Tax Service of Ukraine is aimed at preventing and detecting violations of legislation in the sphere of production and circulation of alcohol, alcoholic beverages and tobacco and fuel; work to combat the illicit production, movement, circulation of alcohol, alcoholic beverages and tobacco and fuel, etc. It is concluded that one of the directions of formation of the State Tax Service of Ukraine should be the construction of a new public-service body, that is, an appropriate transition from the implementation of the supervisory-punitive function of this body to the service. The study of the tasks and functions of state regulation in the performance of public service activity by the State Tax Service of Ukraine attests to the efforts of state institutions to restore public trust in the State Tax Service, increase its efficiency and reduce administrative pressure on taxpayers on its part.

Key words: State tax service, public administration bodies, tasks, functions, state regulation, public service activity.

Постановка проблеми. Прискорення євроінтеграційних процесів в Україні вимагає не тільки адаптації національного законодавства до світових стандартів дотримання прав і свобод людини і громадянина, а й перегляду сутності більшості правових явищ, які наповнюються новим змістом. Це стосується і категорії «державне регулювання здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою», визначення його завдань та функцій. Перегляд сутності цього явища зумовлений останніми подіями, які відбуваються на теренах України. Варто зауважити, що чітке й однозначне розуміння цих понять має як теоретичне, так і прикладне значення, оскільки дозволить з'ясувати інституційно-правові засади балансу державного регулювання та надасть можливість визначити пріоритетні напрями вдосконалення публічно-сервісної діяльності зазначеного органу [1, с. 188]. Тому актуальним є дослідження завдань і функцій державного регулювання публічно-сервісної діяльності Державної податкової служби з урахуванням тих викликів, які стоять перед сучасною економікою.

Аналіз останніх досліджень. Вато наголосити, що визначення завдань і функцій державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою не були предметом окремого наукового дослідження, а розглядались у рамках більш загальних питань державного регулювання, основними дослідниками якого, зокрема, є: В.Б. Авер'янов, О.Ф. Андрійко, О.М. Бандурка, Ю.П. Битяк, О.В. Джафарова, О.Ю. Дрозд, В.К. Колпаков, Д.В. Кравцов, І.Є. Криницький, Ю.Д. Кунєв, М.П. Кучерявенко, А.О. Селіванов, Л.А. Савченко, В.Я. Настюк, Д.В. Приймаченко, І.М. Пахомов, В.П. Тимощук, О.І. Харитонова й ін. Праці зазначених авторів є добрим науковим підґрунтям для подальшого дослідження комплексу завдань і функцій державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою в сучасних умовах.

Виклад основного матеріалу. Насамперед необхідно визначитися з етимологічним змістом таких категорій, як «завдання» та «функція», оскільки вчені в наукових працях в їх зміст вкладають власне розуміння, що зумовлено їхньою ґрунтовністю та багатозначністю. Як зазначає І.Л. Бородин, у наукових джерелах і нормативно-правових актах поняття «функція» уживається в різних значеннях, кожного разу наділяється різними властивостями залежно від сфери його застосування [2, с. 24]. Оскільки кожний науковець акцентує увагу на окремих ознаках, елементах «функцій», виділення яких є «своєрідною візитною карткою того чи іншого автора» [3, с. 372].

Звернення до енциклопедичних видань дозволяє зробити висновок, що термін «функція», який походить від латинського слова “function” («відправлення», «діяльність»), традиційно вживається для характеристики основних напрямів, видів і обсягів діяльності тих чи інших структур, явищ або процесів; іноді позначає обов'язок, властивість, залежність однієї причини від іншої тощо; у деяких випадках із функцією пов'язується спрямований вплив системи (структури, цілого) на певні сторони зовнішнього середовища.

Якщо проаналізувати юридичні літератури, то можна констатувати різноплановість розуміння категорії «функція»: призначення, роль, яку виконує певний елемент системи в її організації як цілого, у здійсненні відповідних завдань [4, с. 462–463]; робота кого-небудь або чого-небудь, обов'язок, коло діяльності когось, чогось, призначення, роль чого-небудь [5, с. 1552]; форми взаємодії предмета, речовини та явища [6, с. 171]; звершення, діяльність, обов'язок, робота, призначення [7, с. 901] тощо.

Загалом, можна зробити узагальнення, що термін «функція» найчастіше використовується як назва або характеристика напряму діяльності, як узагальнююча характеристика сутності завдань і цілей діяльності кого-небудь або призначення чого-небудь.

На думку В.Б. Авер'янова, поняття функцій, у його загальносоціологічному значенні, покликане охопити й відобразити внутрішню природу, найглибший зміст, тобто сутність діяльності. Функції характеризують основний напрям і зміст діяльності суб'єкта, як зазначає Ю.О. Тихомиров.

Крім того, взаємозв'язок функцій органів держави з функціями держави виступає не у вигляді лінійного причинного ряду, а у вигляді своєрідного замкнутого кола, усередині якого кожна частина є умовою другої та зумовлена нею. Функції державних органів є результатом змістової подільності державного впливу на суспільство. Функції держави є результатом інтегративних властивостей функцій державних органів. Дроблячи за певною класифікаційною ознакою функції держави, отримуємо певну систему функцій державних органів [8, с. 92–93].

Державний орган бере участь у виконанні всіх функцій держави, але переважно зайнятий тими з них, які прямо впливають із його призначення. Через «покладення»

державою на свій одиничний (конкретний) орган певного «набору» (комплексу) функцій досягається спеціалізація державної діяльності, вирізняються ті державні структури, які «опікуються» окресленою сферою суспільних відносин, певним родовим або видовим об'єктом державного управління. Саме в такий спосіб можна встановити, що забезпечує конкретний орган, чим він займається, за що несуть відповідальність його посадові особи [9, с. 208–209].

У зв'язку з викладеним публічно-сервісна діяльність може стосуватись лише інституційної, організованої сфери діяльності, яку забезпечують відповідні органи публічної адміністрації з надання публічних послуг. Отже, вони надаються спеціалізованими структурами (органи публічної адміністрації), які задовольняють легальні (законні) потреби фізичних і юридичних осіб. Споживачі послуг (фізичні та юридичні особи) у постіндустріальному суспільстві мають перевагу не тільки у сфері комерційної сервісної діяльності (що виражено в гаслі «споживач завжди правий»), але й у сфері публічно-сервісної діяльності та відповідної політики держави. Оскільки публічно-сервісна діяльність держави спрямовується на підвищення якості послуг, а публічно-сервісна політика регулює публічні послуги всіх без винятку видів [10].

На підставі викладеного під функціями державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою України варто розуміти цілеспрямований вплив державних інституцій на вирішення завдань щодо реалізації державної податкової політики, вони мають зовнішній, публічно-владний і організуючий характер, а також певний правовий інструментарій реалізації.

У сучасній науковій літературі існує безліч підходів до класифікації функцій, що пояснюється застосуванням різного роду критеріїв їх оцінки. Так, наприклад, ученим виокремлюються такі функції державного регулювання у сфері економіки: 1) цільова; 2) стимулююча; 3) нормативна; 4) коригуюча; 5) соціальна; 6) безпосереднє управління неринковим сектором економіки; 7) контролююча [11, с. 24].

В.Б. Авер'янов за цільовою спрямованістю функції управління розподіляє на такі види: 1) цілевстановлюючі (прогнозування, планування, програмування тощо); 2) ресурсозабезпечувальні (фінансування, стимулювання, кадрове забезпечення); 3) організаційно-регулюючі (керівництво, регулювання, контроль, організація тощо); 4) трансформаційні функції (організаційне проектування, раціоналізація діяльності, оптимізація діяльності) [12, с. 260].

У наукових дослідженнях, присвячених функціональній характеристиці органів публічної влади, більшість учених одноставні щодо існування таких функцій органів публічної влади, як прогнозування, планування, організація, керування, регулювання, координація, облік, контроль. Відмінності спостерігаються в порядку їх розташування, у ступені значущості, у тлумаченні змісту кожної окремої функції, у «діяльнісному наповненні» тієї чи іншої функції. Отже, не існує органів публічної влади, які виконували б тільки одну функцію, так само, як і функцій, що реалізовувалися б суто одним органом публічної влади. Кожен орган виконує всі управлінські функції, але крізь призму специфіки власної діяльності в певній ділянці всього масиву управлінського впливу держави [8, с. 97–98].

У контексті зазначеного варто вести мову про різні класифікаційні критерії, які можна використовувати під час дослідження функцій державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою. Серед основних видів класифікації функцій управлінської діяльності найбільш поширений їх розподіл залежно від спрямованості на внутрішньо орієнтовані та зовнішньо орієнтовані, залежно від управлінської мети і завдань, що мають бути вирішені.

Відповідний аналіз постанови Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 227 «Про затвердження положень про Державну податкову службу України та Державну митну службу України» [13] надає можливість виокремити такі функції, які спрямовано на реалізацію публічно-сервісної діяльності: нормотворчу, дозвільну, реєстраційну, правоохоронну, координаційну, контрольну, представницьку. Але водночас кожна окремо взята функція передбачає свій правовий інструментарій і особливу процедуру здійснення.

Так, нормотворча функція Державної податкової служби (далі – ДПС) України реалізується шляхом внесення в установленому порядку на розгляд міністра фінансів пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади, наказів Мінфіну, а також подає міністрові фінансів на погодження пропозиції щодо проектів нормативно-правових актів, розробниками яких є інші центральні органи виконавчої влади; розробляє проекти законів України, проекти актів Президента України, Кабінету Міністрів України, проекти наказів Мінфіну та пропозиції щодо інших нормативно-правових актів із питань, що належать до сфери діяльності ДПС, в установленому порядку подає їх міністру фінансів [13; 14].

Дозвільна функція Державної податкової служби України реалізується шляхом надання дозволів на провадження митної брокерської діяльності, відкриття й експлуатацію митних складів, складів тимчасового зберігання, магазинів безмитної торгівлі, вантажних митних комплексів, вільних митних зон комерційного або сервісного типу [13]; здійснення ліцензування діяльності суб'єктів господарювання з виробництва спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, оптової торгівлі спиртом, оптової та роздрібною торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами та контроль за таким виробництвом [14]; здійснення сервісного обслуговування платників податків [14] тощо.

Щодо реєстраційної функції Державної податкової служби України, то останні формують і ведуть Державний реєстр фізичних осіб – платників податків, Єдиний банк даних про платників податків – юридичних осіб, реєстри, ведення яких покладено законодавством на контролюючі органи [13]; формують та ведуть Реєстр отримувачів бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції відповідно до Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» [14].

Контрольна функції Державної податкової служби України реалізується шляхом моніторингу виконання показників розрахунків із бюджетом і державними цільовими фондами, затверджених фінансовими планами державних підприємств, господарських організацій, у статутному капіталі яких є корпоративні права, що належать державі, їхніми дочірніми підприємствами; забезпечення контролю за дотриманням суб'єктами господарювання, які провадять роздрібну торгівлю тютюновими виробами, вимог законодавства щодо максимальних роздрібних цін на тютюнові вироби, установлених виробниками або імпортерами таких виробів; забезпечення контролю за дотриманням суб'єктами господарювання, які провадять оптову або роздрібну торгівлю алкогольними напоями, вимог законодавства щодо мінімальних оптово-відпускних або роздрібних цін на такі напої; здійснення контролю за застосуванням арешту майна платника податків, що має податковий борг, та/або зупинення видаткових операцій на його рахунках у банку [14].

Правоохоронна функція Державної податкової служби України спрямована на запобігання порушенням законодавства у сфері виробництва та обігу спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів та пального, виявлення таких; проведення

роботи щодо боротьби з незаконним виробництвом, переміщенням, обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів та пального тощо [14].

Координаційна функція Державної податкової служби України: надання індивідуальних податкових консультацій, інформаційно-довідкових послуг із питань податкового й іншого законодавства, контроль за додержанням якого покладено на контролюючі органи; забезпечення інформування громадськості про реалізацію державної податкової політики; надання центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, узагальненої практики застосування законодавства з питань оподаткування, законодавства з питань сплати єдиного внеску; організація взаємодії й обміну інформацією з державними органами інших держав згідно із законодавством, міжнародними договорами України, здійснення міжнародного співробітництва в податковій сфері; подання центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, звітів та інформації про надходження податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи; надання консультацій платникам податків щодо користування інформаційно-телекомунікаційними системами під час сплати податків, зборів [14].

Отже, функції державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою України мають деякі особливості: 1) виступають засобом одночасної реалізації публічно-сервісної та правоохоронної функцій держави; 2) мають законодавче закріплення; 3) реалізація кожної окремої функції передбачає свій правовий інструментарій та процедуру здійснення; 4) кожна функція є самостійною й однорідною, тобто такою, що виконує власні завдання в межах загальних завдань державної податкової політики [15].

Що ж стосується завдання, то воно є своєрідним планом дій з урахуванням усіх чинників, які впливають на умови досягнення поставленої мети діяльності. Зазвичай здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою відбувається у сфері економіки, тому зосередимо увагу на завданнях останніх, які будуть базовими для предмета нашого дослідження. Так, на думку Т.О. Коломоєць, завдання державного регулювання у сфері економічної діяльності, зокрема адміністративно-правовими засобами, такі: 1) забезпечити справедливість оподаткування; 2) сприяти оптимальному обмеженню суми податків, що стягуються з підприємств, без різкого зменшення доходної частини бюджету; 3) активізувати виробництво товарів народного споживання за допомогою економічних важелів; 4) забезпечити раціональне природокористування; 5) забезпечити соціальний захист населення; 6) забезпечити збалансованість усіх галузей господарського комплексу; 7) забезпечити підвищення рівня зайнятості населення; 8) стимулювати розвиток ресурсо- та енергозберігаючих виробництв; 9) захищати економічні інтереси української економіки, вітчизняного товаровиробника; 10) заохочувати конкуренцію; 11) обмежувати монополізм; 12) сприяти задоволенню першочергових потреб населення у товарах і послугах; 13) створити розгалужену інфраструктуру тощо [16, с. 387]. Отже, основним завданням державного регулювання у сфері економіки є підтримання балансу інтересів усіх учасників цих відносин за допомогою певних адміністративно-правових засобів.

В.Д. Щербань наголошує, що основними завданнями адміністративно-правового регулювання публічно-сервісної діяльності є: 1) забезпечення високої якості надання публічних послуг; 2) досягнення результативності в публічно-сервісних відносинах;

3) структуризація та систематизація публічно-сервісних відносин; 4) інформаційне забезпечення публічно-сервісної діяльності; 5) забезпечення дотримання прав і свобод суб'єктів, які звертаються за отриманням публічної послуги, і третіх осіб. У межах цих блоків завдань, які ще можна визначити як цілі, виділяють низку інших завдань, які будуть похідними та сприятимуть досягненню поставленої мети адміністративно-правового регулювання [17, с. 79].

О.О. Мозговий зазначає, що законодавчо передбачені завдання для системи сервісних центрів Міністерства внутрішніх справ України спираються на чітко визначену мету: створення належного й ефективного механізму реалізації права на набуття, зміну чи припинення прав і обов'язків у сфері безпеки дорожнього руху, що пов'язані з об'єктами підвищеної небезпеки [15, с. 14].

Звернення до нормативно-правових актів, які регламентують питання діяльності Державної податкової служби України, надає можливість виокремити основні завдання державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності останньої: 1) розроблення та впровадження стратегії стимулювання добровільного дотримання податкової дисципліни (добровільної сплати податків) з урахуванням специфіки груп і категорій платників податків; 2) розширення кількості сервісів, що надаються податковими органами в режимі реального часу; 3) розроблення та впровадження спеціалізованих програмних продуктів (мобільних додатків) для спрощення доступу платників до таких онлайн-сервісів; 4) підвищення якості індивідуальних податкових консультацій, зокрема шляхом удосконалення контролю всіх виданих індивідуальних податкових консультацій на рівні апарату Державної податкової служби; 5) розширення можливостей та підвищення якості надання послуг контакт-центром Державної податкової служби, який повинен стати основним каналом первинного консультування платників, що дасть змогу зменшити навантаження на центри обслуговування платників; 6) запровадження системи постійного збору відгуків і пропозицій платників щодо роботи онлайн-сервісів, контакт-центру, а також системи оцінки задоволеності платників якістю послуг, що надаються центрами обслуговування платників; 7) проведення інформаційних кампаній і роз'яснювальної роботи з метою стимулювання платників податків до переходу на нову модель сервісного обслуговування (онлайн-сервіси та послуги контакт-центру) шляхом проведення інформаційної та роз'яснювальної кампанії; 8) спрощення адміністрування податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування тощо [18].

У зв'язку із цим варто констатувати, що коло наведених завдань державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою спирається на чітко визначену мету, а саме побудову сучасної справедливої податкової системи, що забезпечить рівність усіх платників податків перед законом і досягнення стратегічних цілей сталого економічного розвитку [19].

Висновки. В умовах сьогодення одним із напрямів становлення Державної податкової служби України є побудова нового органу публічно-сервісного спрямування, тобто відповідний перехід від реалізації наглядово-каральної функції даного органу до обслуговуючої. Дослідження завдань і функцій державного регулювання щодо здійснення публічно-сервісної діяльності Державною податковою службою України якраз і засвідчує намагання державних інституцій щодо відновлення довіри суспільства до Державної податкової служби, підвищення ефективності її роботи та зниження адміністративного тиску на платників податків з її боку.

Список використаних джерел:

1. Світлична Ю.О. Адміністративно-правові засади державного регулювання іноземного інвестування в Україні : дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2017. 430 с.
2. Бородін І.Л. Функції публічного управління. *Юридичний вісник*. 2014. № 3 (32). С. 24–29.
3. Батанов О.В. Муніципальна влада в Україні: проблеми теорії та практики : монографія. Київ : Юридична думка, 2010. 656 с.
4. Современный словарь по общественным наукам / под общ. ред. О.Г. Данильяна, Н.И. Панова. Москва : Эксмо, 2005. 528 с.
5. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
6. Тугаринов В.П. Философия сознания : монография. Москва : Мысль, 1971. 191 с.
7. Словник іншомовних слів / за ред. О.С. Мельничука. Київ : Головна редакція Української радянської енциклопедії, 1985. 968 с.
8. Сіверін Д.В. Адміністративно-правовий статус органів державної виконавчої служби України : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2014. 210 с.
9. Адміністративна (поліцейська) діяльність органів внутрішніх справ. Загальна частина : підручник / за ред. Ю.І. Римаренка, Є.М. Моїсєєва, В.І. Олефіра. Київ : КНТ, 2008. 816 с.
10. Місюра В.Я. Методолгічний зв'язок понять у сфері сервісної політики держави. *Державне управління : удосконалення та розвиток*. 2015. № 5. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=851>.
11. Дідківська Л.І., Головка Л. С. Державне регулювання економіки : навчальний посібник. Київ : Знання, 2007. 214 с.
12. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник : у 2-х т. Т. 1 : Загальна частина / ред. кол. : В.Б. Авер'янов (голова) та ін. Київ : Юрид. думка, 2007. 592 с.
13. Про затвердження положень про Державну податкову службу України та Державну митну службу України : постанова Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 227. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/227-2019-%D0%BF>.
14. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2755-17>.
15. Мозговий О.О. Адміністративно-правові засади діяльності сервісних центрів МВС України : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2019. 224 с.
16. Коломієць Т.О. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник. Київ : Юрінком-Інтер, 2011. 576 с.
17. Щербань В.Д. Адміністративно-правові засади публічно-сервісної діяльності органів виконавчої влади в Україні : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2017. 210 с.
18. Про схвалення концептуальних напрямів реформування системи органів, що реалізують державну податкову та митну політику : розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2018 р. № 1101-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1101-2018-%D1%80>.
19. Про схвалення Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2017–2020 рр. : розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2017 р. № 142-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/142-2017-%D1%80>.